

Farkas Arnold Levente

---

## A PATAK NEVÉBEN

ABLAKBAN ÁLL A SZŰZ MEGSZŰLTE  
gyermekét a hó az angyalok szár  
nya helyén hámozott alma az  
angyalok szárnya helyén nyitott  
mondatban áll a boldogság infor  
máció és energia a szeretet köny  
vekből hull a hó fekete betű ezt  
a szerelmet elégetem a tűz megeszi  
felfalja gyermekét megemészti egyet  
len lélegzetvételnyi fegyelem ablak  
ban áll a szűz hó takarja el az  
ismétlés magányát a szerelem

ÁBRÁZATOM AZ ÖRÖKKÉ  
való ábrázata ábráza  
tom lélek és igazság  
egy távoli galamb in  
formáció és energia  
a röpülés hófehér ma  
dár az erkélyen a moz  
dulatlanság illata tü  
kör mélyén az ismét  
lés tévedései ábrázol

A CÉL ÉS AZ ESZKÖZ KÖZÉ  
szédül a prózai angyal  
szárnyaszegetten mert lé  
tezik kétbalkezes zongorista  
de létezik egybalkezes zon  
gorista is tompa hang a  
fény információ és energi  
a az erdő közepéig sétál

a magány az erdő szélé  
ig óvakodik a megrettent  
rémület tündököl álmos  
szemeiben fekete félhomály

A PRÓZAI ANGYAL A HAJNAL  
arája a lélek erélye parajdi  
erkélyre a kéj kikíváncozik a  
testből az árnyék fürdik  
a patak nevében eső végtag  
jai szorulnak a prózai an  
gyal szárnyai közé a féle  
lem megkönyékezi a szí  
vemet valami fekete derű  
az udvaron játszik gyerme  
kem az időutazás azt je  
leneti hogy az idő elutazik

A RÉGI KIKÖTŐ ROMJAINÁL  
utcanévtáblák között bi  
ciklizik szereti olvasni az  
utcanévtáblák nevét mert  
az egyik név a bicikli ne  
ve a másik név a bicik  
li nevéen a prózai angyal  
prózai neve furulyázni nem  
szeret mégis a testén hord  
ja a furulyát a furulya  
teste a teste a hangnak a  
mi a lyukak segítségével  
teremti meg a tökéletes hi  
ány nevének illúzióját fe  
kete nevetés szürke rom

A ROMOK KÖZÖTT A SZÜRKE FÉNY  
végtelen lehetőségei a bálkirály  
nő utcában nem lehet tolatni

mert az utcanévtábla árnyéka  
ban az egyik szereplő a tékozló  
próza angyal jelmezbe bújlik a  
ló nevére a névtelen lovas hiába  
való a mozdulat neve amikor a  
püspök rádöbbsen arra hogy nincs  
mennyország akkor nagyon meg  
könnyebbült tiszta szívből neve  
tett olyan a hit mint a játék el  
kell játszani hogy valóság legyen

A RONGYSZŐNYEG MINTÁI TÁNCBA  
kezdnek levedlett kígyóbőr és ez  
a tánc a jég alá viszi a testhez tar  
tozó lábakat és ez a tánc a jég fö  
lé viszi a testhez tartozó fejet jég  
és nyak találkozása ritmustörő  
mozdulat jégkirálynő bálkirálynő nő  
a nőuralom egyre nőnemű a hatalom  
mert tele van az elme képzelettel  
ahogy megnő a szem fekete bogará  
ban a látszat próféta feje a tá  
lon táncol a király árnyéka előtt

A ROSSZ VERSBEN AZ A JÓ HOGY  
kevés benne a szó azt mondhat  
ja az olvasó ilyet én is tudok  
a rossz vers olyan mint a bál  
királynő kommersz teste mögött  
a kommersz festmény a kommersz  
falon szabálytalan barna három  
szög láttam már ilyet giccsnek  
sem mondható a rossz verset  
rossz költők és jó költők egya  
ránt megírhatják szólhat bármi  
ről a rossz vers a rossz vers  
ről is egyetlen bölcsességem a  
hallgatás ezt adom neked a rossz

A ROZSCIPÓ ALKALMATLAN AZ ÁTLÉ  
nyegülésre a bálkirálynő oltárán rozs  
cipó és rozspálinka várja mégis az  
átlényegülést az átlényegülés érzések  
nélküli mosolya lebeg a várakozás  
fölött megtörténik mégis az illúzi  
ó mert két illúzió között a megértés  
maga is illúzió a bálkirálynő mozdu  
latok nélküli táncba kezd táncol a  
csontvázon a hús a hús illúziója